

POHLED KAZATELE NA SBOR ZA ROK 2007

Když mi bylo osmnáct let, tak jsem poprvé v životě vyšel na nejvyšší vrchol naší tehdejší republiky, na Gerlach. Cesta byla velmi nebezpečná a náročná. Měli jsme velmi málo času. Pohled byl skvělý, ale tehdy jsem byl tak unaven, že jsem si řekl: „Je to hezké, ale již nikdy více takovým tempem a v takto těžkých podmínkách.“ Šli jsme bez průvodce a zvláštností této cesty bylo to, že nebyla označena značkami. Jen občas jsme zahlédli uloženou hromadu kamení, což znamenalo, že jdeme dobrým směrem. Párkrát jsme zabloudili a museli se vracet zpátky. Když jsme zahlédli vrchol, zdálo se, že máme vyhráno, že jsme docela blízko, ale kdepak, před námi bylo ještě pár menších vrcholů, a pak údolí. Pro zdolání každého z nich bylo potřeba vynaložit nové úsilí. To vše bylo korunováno úspěchem, když jsme se postavili na štít. Vše bylo již pod námi. Vydejme se tedy na podobnou cestu na vrcholek našeho sborového života. Zastavme se, podívejme za sebe a pak hledejme správnou cestu směrem ke konečnému cíli. Jistě ještě máme před sebou několik údolí a nových vyvýšenin. Do doby, než přijde Pán.

Když jsem v loňském roce v jednom článku pro staršovstvo napsal, že náš sbor je na vrcholku své cesty, byl jsem dotázán, co mám na mysli, co to znamená. Snažil jsem se vysvětlit, a možná jsem nebyl moc přesvědčivý, že tomu je opravdu tak. V tomto roce mohu zopakovat, že jsme na jednom malém vrcholku naší společné cesty do cíle, do Božího království. Bude to Boží směr, pochopíme, kterým směrem se máme dál vydat? Nebo se budeme vracet zpátky unaveni, znechuceni? Zůstaneme na místě, a spokojíme se s tím, čeho jsme již dosáhli a nebudeme chtít pokračovat a pracovat dál?

Co mám na mysli, když hovořím o vrcholku, chcete-li křižovatce, nebo místě, kde se rozhoduje, kam dál povede naše cesta? Pohleďme za sebe.

1 Členská základna

Náš sbor mohl v minulém období prožívat Boží požehnání a pokoj. V několika posledních letech jsme mohli každý rok pokřtít a přijmout do sboru vždy kolem deseti osob. To se opakovalo i v tomto roce. Je to Boží milost a dílo Kristovo, které se naplňuje v našem společenství.

Díky Boží přízni a věrnosti pracovníků jsme dosáhli počtu téměř 200 plnoprávných členů a celkově s dětmi náš počet přesahuje 300 osob. Jsme čtvrtým největším sborem v naší církvi. Při tomto počtu se je třeba ptát, zda jsme schopni, aby náš sbor byl i nadále Boží rodinou, kde se většina členů i návštěvníků bude cítit dobře, budou přijímání, nebudou osamoceni? Seriózní studia růstu církve hovoří o tom, že jako každý strom doroste určité velikosti a pak již jen plodí ovoce, ale neroste, tak může být i ve sboru. I každý člověk, doroste a pak již plodí potomstvo a vychovává další. Potřebuje však k tomu dobrou stravu a vhodné podmínky k životu. Vytvoříme je, budeme dál růst?

2 Finanční obětavost

Jistě se tyto faktory objeví ve zprávě pokladníka sboru. Všiml jsem si, že při grafickém zpracování a analýze obětavosti v roce 2005 jsme nastínili vizi a potřebu pro rok 2006 v částce 1 800 000 Kč. Tento cíl jsme dosáhli v roce 2007. V minulém roce jsme dokončili splácení dluhu za kostelík vůči sboru ČCE na Rozvoji, ve výši 5 mil. Kč. Rád bych poděkoval všem za srdce naplněná láskou a činem podpořit Boží dílo v našem sboru, ale zároveň i další projekty a akce.

3 Vedení sboru

Podle vidění vizitátorů z poslední vizitace, některých Vašich pohledů a zkušenosti starších se zdá, že staršovstvo sboru tvořili lidé zkušení, obdarováni, i když velmi zaneprázdnění ve svých profesích. Pán Bůh nám dovolil a posílil nás, abychom mohli budovat silný tým vedoucích pracovníků, kteří se mají rádi, mají k sobě úctu, hledají jednotu a respektují navzájem svá omezení, ale i přednosti a dary. Toto staršovstvo ve stávajícím složení končí. Polovina bratrů již nebude kandidovat v novém volebním období.

Po sedmi létech skvělé služby ve vedení mládeže a v jiných oblastech sborové i mimo sborové práce, odchází vikář David Rajca z plného pracovního úvazku. Nechává po sobě nově obrácené, kteří se zapojují do mnoha oblastí života sboru, a novou početnou generaci mládeže, která bude zřejmě pokračovat i nadále v misijní i výchovné službě.

Velmi rádi bychom zachovali místo vikáře pro náš sbor. Hledáme a modlíme se za Boží vůli v rozhodování pro ty, které si Pán Bůh mezi námi povolává do nové služby.

Rád bych poděkoval těmto vedoucím bratrům za jejich věrnou službu. Někteří z nich sloužili ve vedení sboru více, než 2 desetiletí. Vězte, že Vaše práce není v Pánu marná a jistě ponese i dál ovoce pro jeho slávu.

4 Samostatná stanice v Karviné

Založení misijní stanice považujeme za Boží vedení a vyústění misijního úsilí některých našich pracovníků. Srovnáme-li naši vizi a časový horizont, který jsme si před několika léty stanovili, sami žaseme, jak se dosti přesně před našima očima naplnil. Díky Pánu za to.

Podrobná zpráva o činnosti stanice a Fontány je zařazena na jiném místě. K ní bych rád připojil, že koncem roku 2007 staršovstvo sboru požádalo Radu církve bratrské o následující: Jmenování misijního pracovníka br. Stanislava Czudka vedoucím stanice a také o souhlas s ustanovením samostatné stanice v Karviné. Obě naše žádosti byly schváleny k 01. 02. 2008. Stanice bude ustanovena 17. 02. 2008 dopoledne v rámci obvyklého shromáždění. Tamtéž budou uvedeni do služby starší, zvoleni před tím pouze plnoprávními členy stanice.

Existuje zřejmě pár dílčích procesů a úkolů, které jsou nezbytné pro další rozvoj:

Volba místního staršovstva. Zapojení všech členů do služby. Hledání nových možností. Čekání na Boží příležitosti a jejich vhodné načasování. Vzájemná důvěra a prohlubování vztahů.

Následným cílem je jistě vybudování samostatného sboru CB v Karviné. Velmi to našim sestřám a bratrům přejeme.

5 Sborové služby

Mnohé služby v našem sboru jsou ve stádiu pokračování své činnosti. Jsou zaběhnuty, nedovedeme si život bez nich představit. Jsme za ně vděční. Za věrnou a poctivou službu mnoha pracovníků.

Otázka zní, zda není potřeba po létech fungování podívat se z toho vrcholku dolů. Neztratili jsme cíl, nejsme zcela unaveni, bez motivace k další službě? Možná bude potřeba se zastavit, odpovědět si poctivě na otázky po motivaci, zdroji z kterého čerpáme, po efektivitě služby. Potřebujeme najít odvahu některé věci změnit, zastavit, obnovit, zkorigovat a jít dál. To však je dosti nesnadné. Pokud

dovolíme, aby nás služba pro Pána vyčerpala, znechutila, může se stát, že nám bude chybět síla a motivace k rozhodujícímu zápasu o konečný vrchol naší cesty.

Radostnou zkušeností v tomto roce byl vznik pastorační skupinky sester, které začaly velmi cíleně, pravidelně a s určitým záměrem navštěvovat a pečovat o nejstarší členy sboru.

6 Přizpůsobivost změnám

Velmi si vážím toho, jak se dokážeme přizpůsobit některým změnám a situacím, vyžadujícím zásah do vžitých způsobů vedení sboru a shromažďování (Večeře Páně, bohoslužebný jazyk, zrušení některých shromáždění, podpora týdne modliteb ve vlastním sboru...) Je to jistě znamením duchovní zralosti a flexibility ve společenství živého Kristova sboru.

Méně potěšující zprávy

7 Vznik a rozvoj nových buněk

I když ve sboru existuje několik dobře fungujících skupin a týmů pracovníků, je potřeba přiznat, že ve věci rozvoje našeho učednického modelu jsme utrhli neúspěch. Do poloviny roku 2007 jsme dosti úspěšně dokázali vyučovat nové křesťany základům víry. Byli také připravováni noví křesťané ke křtu a k přijetí za členy. V druhé polovině roku jsme předpokládali povolání několika nových vedoucích a založení smíšených buněk. To se nám nepovedlo realizovat.

Zůstala nám otevřena potřeba zapojení nezapojených do různých forem biblického vzdělávání. Zřejmě, že tato oblast zůstane jako jedna z prioritních záležitostí pro nově zvolené staršovstvo. Řešení může být úspěšné jen tehdy, když se nezapojení zapojí, když sytí vyhladoví a pak začnou hledat chléb.

8 Vztah k hostům a nově příchozím

Zdá se, že je nám v naší Boží rodině dobře. Máme zde přátele, s nimiž dokážeme hovořit a rozvíjet vzájemné vztahy. Dokážeme nepřehlédnout cizí, návštěvníky, kteří zůstanou po shromáždění s námi?

I v minulém roce byli mezi námi hosté, kteří odešli nikým nepovšimnutí, smutní, osamoceni. Jiní příchozí se možná stali středem naší pozornosti, aniž by jim to bylo příjemné. Být sám v davu křesťanů je bolestná zkušenost. Být napomínán, aniž bych byl napřed dotázán a povzbuzen, může být pro některé dosti skličující zkušeností. Přijdou znovu? Budou mít odvahu se vrátit a prožít totéž opakovaně?

Díky Pánu za všechny ty, kteří vytvářejí ve sboru skvělé ovzduší, kteří si všimnou, ale jsou zároveň velmi citliví, přejní a milující.

Důležité kroky, které jsou v nejbližším období nezbytné:

Volba nového staršovstva, jeho uvedení do služby. Delegování úkolů a vyškolení starších pro novou etapu sborového života. Nalezení nové, nebo prohloubení stávající vize sboru. Dotáhnout organizačně osamostatněné stanice v Karviné.

Oblasti, které budou dle mého osobního pohledu zřejmě předmětem naší zvláštní péče a pozornosti v příštím roce:

Mladá manželství. Tvoří největší skupinu sboru (více, než 30 párů)

Muži střední generace. (Jak jim pomoci v zapojení se do smysluplné a tvořivé služby?)

Podpora křesťanů v zaměstnání. (Jak být efektivním světlem a solí mimo sbor?)

Zefektivnění vzdělávání a rozvoj učednického modelu. (Zajištění podmínek pro růst).

Podpora evangelizačních a misijních aktivit (Alfa kurz, zahraniční misie, hledání lokality pro další misijní stanici)

Navrácení pozornosti k případné *rekonstrukci kostelíka*

Nezapomínat na *všechny další oblasti služby a růstu* a podporovat je

Postoje, které bude vhodné zaujmout v příštím roce

Sejít z „vrcholku“ dolů, do údolí, pokořit se a pokračovat v cestě. Nebudou-li zřejmé ukazatele směru, mít odvahu zůstat na místě a očekávat na Průvodce.

Semknout se ještě více v jednotě a lásce.

Zapojit znova do činnosti zároveň hlavu, ruce a srdce.

Důvěřovat Hospodinu, že náš sbor je jeho dílem, on mu rozumí nejlíp, on je nejvíc povolán, aby konal svoji práci mezi námi, v našem společenství i v našem okolí. *Využít možnosti společných modliteb.*

Mít na zřeteli konečný „vrchol“, cíl našeho života, pak již vše zůstane za námi, to nejkrásnější je stále před námi.

Nebojte se, Pán je jistě s námi a miluje nás!

Chci upřímně poděkovat Vám milí spolupracovníci ve všech oblastech sborového života za Vaši věrnost, důvěru a lásku vůči Pánu Bohu a našim bližním.

Děkuji za Vaše přímluvné modlitby a víru, že naše práce v Pánu není marná. Ať i v tom následujícím roce oslavuje našeho Pána Ježíše Krista.

S úctou a láskou

Tadeáš Firla